

Ελπίδα για εναλλακτική διέξοδο από την κρίση

ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΗ ΔΡΙΤΣΑ*



Είμαστε σε μια ιστορική καμπή. Δίνεται μια πολύ μεγάλη ευκαιρία στην ελληνική κοινωνία να καθορίσει εκείνη τις εξελίξεις και τις κοινωνικές και τις πολιτικές. Είναι δικαίωμα κάθε λαού και κάθε κοινωνίας να το κάνει αυτό και αυτό το δικαίωμα βάνουσα το στέρησαν από τους Έλληνες πολίτες. Αυτή η ακύρωση στοιχειωδών δημοκρατικών σταθερών για τη λειτουργία του πολιτεύματος, είναι ίσως ακόμη μεγαλύτερη αιτία της κρίσης, από ότι το χρέος, τα δάνεια, τα ελλείμματα. Όσο αυτό συνεχίζεται, τόσο πιο άσχημες θα είναι οι εξελίξεις για την κρίση, που δεν είναι μόνο οικονομική, αλλά είναι και κοινωνική και πολιτική και αγγίζει πια τις ισορροπίες της κοινωνικής συνοχής.

Είναι ιστορική η ψήφος στις 6 Μαΐου. Τα διλήμματα είναι τεράστια και οι δυνατότητες να αλλάξουμε ρότα, δεν είναι εύκολες. Όμως είναι απολύτως αναγκαίες οι ανατροπές. Δεν μπορεί να στηριχθεί, όχι μόνο η κοινωνική συνοχή, αλλά και οποιοδήποτε πρόγραμμα προόδου και ανασύνταξης της παραγωγικής διαδικασίας στη χώρα μας με εργαζόμενους χωρίς στοιχειώδες βιοτικό επίπεδο ή με ανέργους ή με κλειστά μαγαζιά και λουκέτα. Η ασπίδα κοινωνικής προστασίας δηλαδή είναι ο υπ' αριθμόν ένας όρος και για λόγους ανθρωπιστικούς και για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά και για λόγους αναπτυξιακούς.

Είναι πια κοινό μυστικό ότι η αυτοδυναμία τους «δεν παίζει» και η κυβέρνηση συνεργασίας, με πρωθυπουργό Σαμαρά δεν έχει τύχη. Κατά συνέπεια όλα τα σενάρια μένουν ανοιχτά.

Τα μέτρα του Ιούνη 13,5 δις και βάλε, που έχουν γι' αυτά δεσμευτεί και τα δυο κόμματα, διαμορφώνουν από τη μια ένα ασφυκτικό πλαίσιο συνεργασιών και απ' την άλλη το εκλογικό αποτέλεσμα θα διαμορφώσει μια άλλη δυναμική στην κοινωνία.

Τα μηνύματα θα έχουν παραλήπτες με ονοματεπώνυμο.

Κανένας δεν θα μπορεί να ερμηνεύει τη λαϊκή θέληση κατά το δοκούν. Και κυρίως δεν θα μπορεί να την αγνοεί.

Ο μπαμπούλας της χρεοκοπίας δεν θα μπορεί να είναι και πάλι πειστικός σε μια κοινωνία πλήρως χρεοκοπημένη.

Το εργατικό κόστος δεν μπορεί και πάλι να είναι υπεύθυνο για την έλλειψη ανταγωνιστικότητας και για τη ζούγκλα της αγοράς εργασίας, όταν ο κάθε μικρός και μεγάλος εργοδότης εκμεταλλεύεται την κατάσταση για να μην πληρώνει μισθούς, ασφάλεια και δώρα, για χάρη της...ανάπτυξης.

Κι όποιος αντιμιλά, να τον περιμένει η απόλυση. Κι όποιος αγωνίζεται η συκοφαντία και ο διασυρμός.

Το συγκριτικό πλεονέκτημα του ΣΥΡΙΖΑ, εκτός ή και χάρις στο ριζοσπαστισμό με ιστορικότητα και εκτός ή και χάρις στην ενότητα μέσα από τη διαφορετικότητα ως διακήρυξη, στόχο, αλλά και πράξη, είναι κυρίως η πολιτική εκπροσώπηση των πολλαπλών υποκειμένων της κοινωνικής σύγκρουσης. Ο ΣΥΡΙΖΑ συμπορεύτηκε με τους κοινωνικούς αγώνες, δεσμεύτηκε σε μεγάλο βαθμό από το δυναμισμό τους και τους έφερε στο θεσμικό προσκήνιο. Γι' αυτό ενόχλησε και γι' αυτό στοχοποιήθηκε. Θα ήταν υπερφίαλο να πω ότι είμαστε η θεσμική έκφραση των κοινωνικών αγώνων, αλλά συγκριτικά δεν νομίζω να υπάρχει άλλος πολιτικός οργανισμός που να επιχειρεί να παίζει αυτό το ρόλο και σε σημαντικό βαθμό να το πετυχαίνει. Είναι γι' αυτό που ο ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή, διαθέτει τις προϋποθέσεις για να αναδειχθεί σε μέρος της λύσης του προβλήματος και μάλιστα με αναβαθμισμένο ρόλο.

Από την ίδρυσή του, με διορατικότητα, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχει προτάξει το στόχο της ενότητας. Όχι μόνο ως διακήρυξη, αλλά έμπρακτα. Γιατί είναι εύκολο να μιλάει κανείς για ενότητα, αλλά πολύ δύσκολο να την

κάνει πράξη. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. άνοιξε δρόμους έγκαιρα.

Ταυτόχρονα, συνδεδεμένη με τις ενωτικές πρωτοβουλίες μας είναι και η βήμα-βήμα συγκρότηση του συνεκτικού προγράμματος εξόδου από την κρίση σε φιλολαϊκή κατεύθυνση. Μπροστά στην κάλπη ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο καταθέτει την πρόταση εναλλακτικής προοπτικής.

- Μπορούμε να ορθώσουμε μια ασάλινη ασπίδα κοινωνικής προστασίας για να μείνει όρθια η κοινωνία.

- Μπορούμε να απαλλαγούμε από τον εκβιαστικό βραχνά του χρέους.

- Μπορούμε να καταργήσουμε τις περιττές δαπάνες και να ενισχύσουμε τις κοινωνικά χρήσιμες.

- Μπορούμε να φορολογήσουμε τον πλούτο και να τον ξαναμοιράσουμε δίκαια.

- Μπορούμε να στηρίξουμε την εργασία και τους εργαζόμενους, ως όρο και προϋπόθεση προόδου.

- Μπορούμε να σχεδιάσουμε την παραγωγική ανασυγκρότηση.

- Μπορούμε τέλος να υπερασπιστούμε τη Δημοκρατία παντού.

**Υποψήφιου Βουλευτή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. – Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο στην Α΄ Πειραιά & Νησιών*